

Класифікація історичних джерел

Історичне джерело

Історичне джерело - це носій історичної пам'яті, тобто інформації або відомостей про ту чи іншу подію, явище, особу, які необхідні й корисні для роботи історика і без яких неможливо відтворити минуле, пізнати сьогодення.

Історичне джерело — це історичний факт, явище культури, політичного, соціально-економічного чи духовного життя, яке само по собі потребує вивчення і дослідження, оскільки є результатом діяльності людини, втіленням суспільної свідомості, рівня духовності тієї конкретної цивілізації, епохи, в яку створювалось або існувало.

Класифікація джерел об'єктивно зумовлюється двома головними функціями джерелознавства: евристичною й аналітичною.

Евристична функція забезпечує пошук, виявлення джерел, орієнтацію в них (що особливо важливо, зважаючи на їхню різноманітність), вивчення сукупності певних груп історичних пам'яток, що стосуються окремих країн, регіонів або епох.

Аналітична функція полягає у розробці методів аналізу історичних джерел, виявлення в них необхідної інформації, перевірки її достовірності.

1

2

4

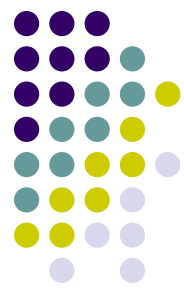
3

7

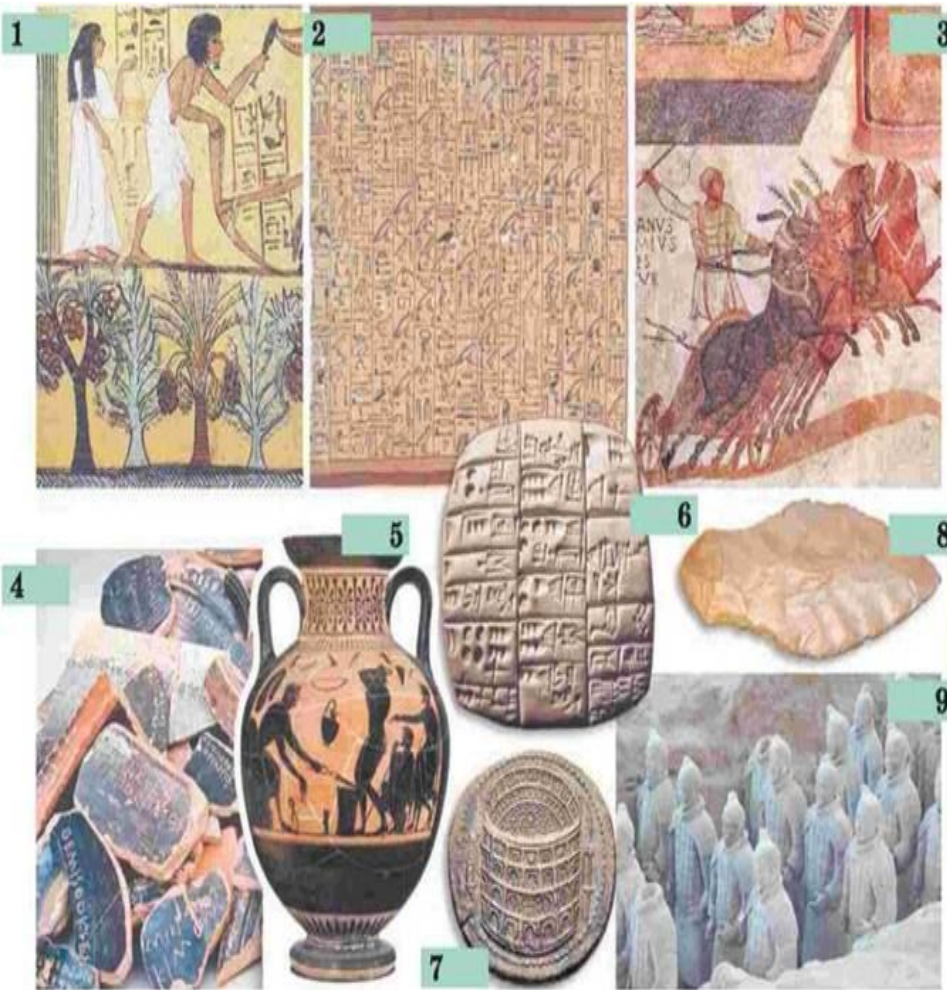
5

6

Сучасне джерелознавство розглядає класифікацію джерел як поділ всієї їх маси на групи за певною суттєвою спільною ознакою, характерною для кожної групи. Класифікаційна робота допомагає виявити в джерелах найбільш характерні ознаки, їх повторюваність, встановити певні закономірності й особливості утворення джерел і на цій основі обґрунтувати вибір методів їх опрацювання та використання.

Основними принципами класифікації джерел є об'єктивність, історизм, науковість, зв'язок з дослідницькою та педагогічною практикою.

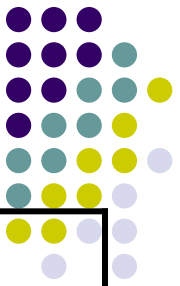

Класифікація джерел — невід'ємний елемент їх наукового пошуку і вивчення, який суттєво впливає на повноту джерельної бази, об'єктивність і глибину почерпнутої інформації, її всебічність і достовірність. Формування джерельної бази кожного конкретного дослідження супроводжується вибором відповідної класифікаційної схеми, яка завжди має ґрунтуватися на загальних принципах класифікації.

Різновиди класифікації джерел

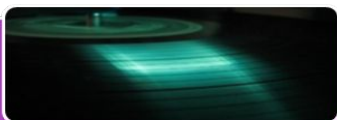

Типологія	Типи джерел
За способом кодування та відтворення інформації	Речові
	Словесні (усні та писемні)
	Зображальні
	Звукові(фонічні)
	Поведінкові
	Конвенціональні
За змістом	Соціально-економічні (господарські)
	Політичні
	Правничі
	Культурологічні
	Релігійні

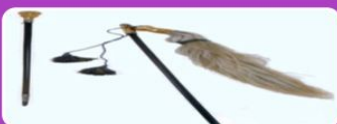

Типологія	Типи джерел
За походженням	Особові
	Колективні
За хронологічно географічною ознакою	Історичні епохи, періоди
	Регіони, країни і т. ін.
За формою	Будівлі
	Літописи
	Картини
	Кінофільми

За способом кодування та відтворення інформації

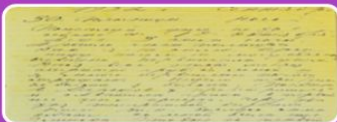
Звукові

Речові

Конвекціональні

Словесні

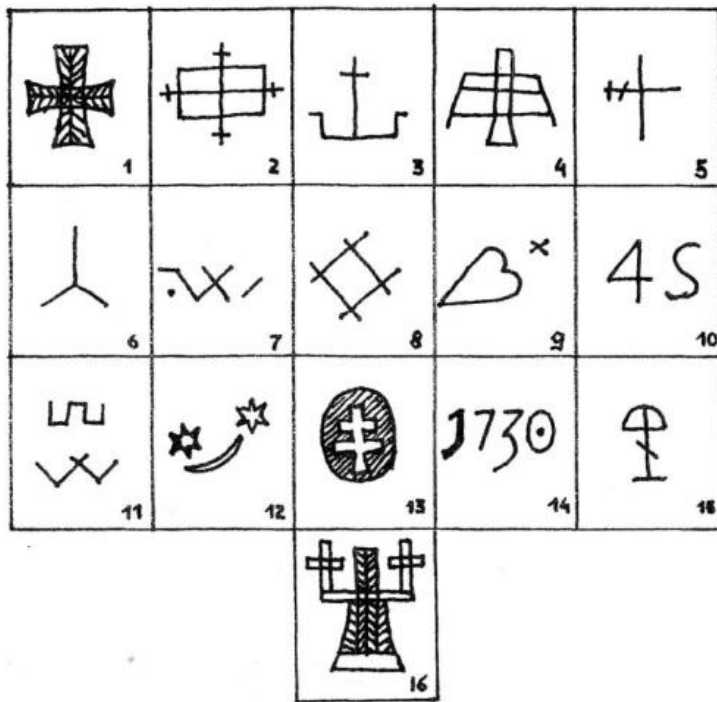
Зображальні

Поведінкові

Звукові, або аудіальні, джерела — це великий масив джерельної інформації, яка, на відміну від словесної, зафіксована переважно музичними звуками (музичні твори). Звуковим джерелом можуть вважатися не тільки фотодокументи, що містять записи музики, пісенних творів, а й записи усної мови, яка супроводжується музикою чи іншим звуковим оформленням. Цей тип джерел має особливо важливе значення для досліджень з історії культури, церкви, духовного життя суспільства. Для їх вивчення застосовуються методи прослуховування і звукової експертизи.

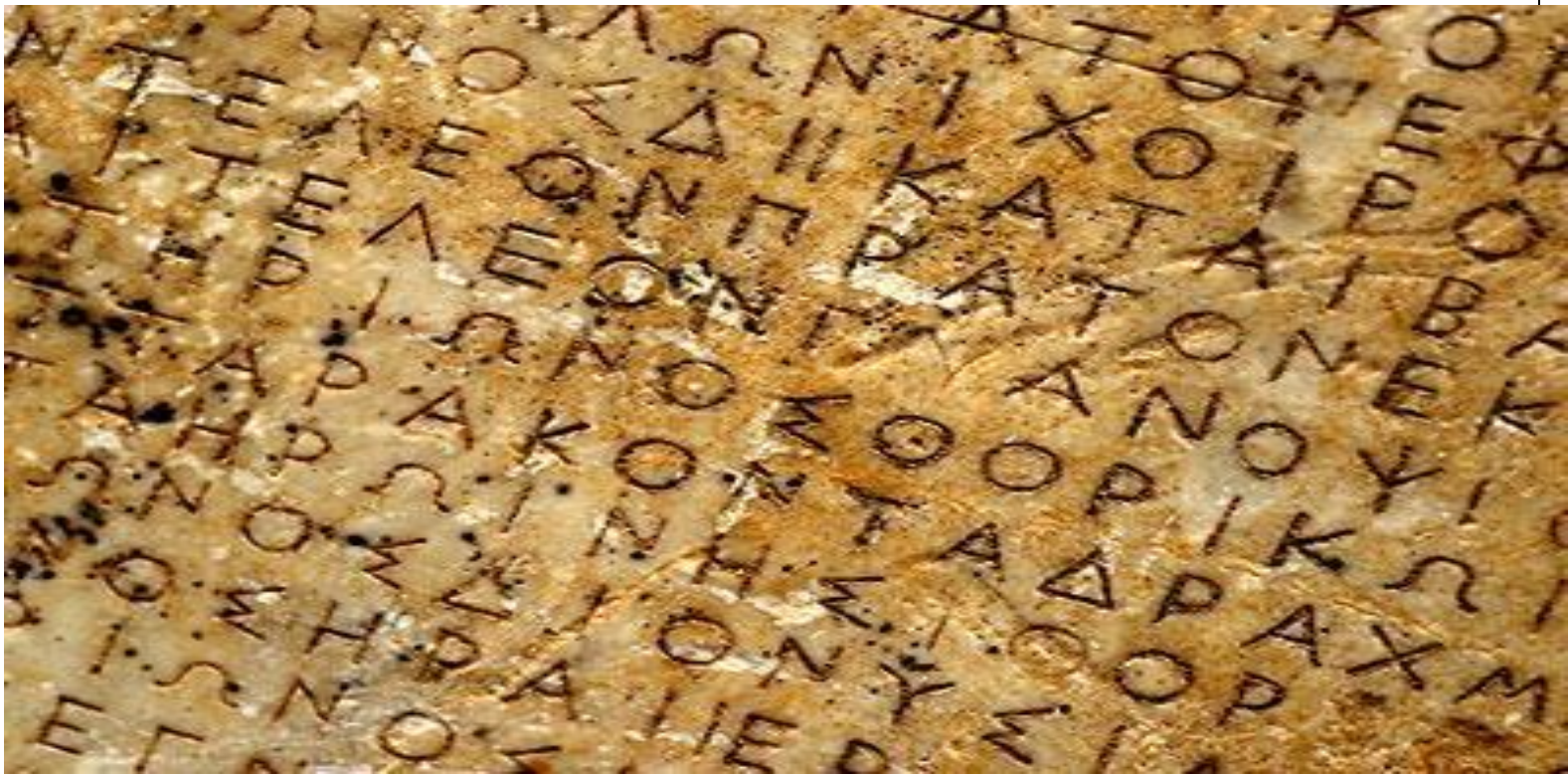

Помірно, з почуттям

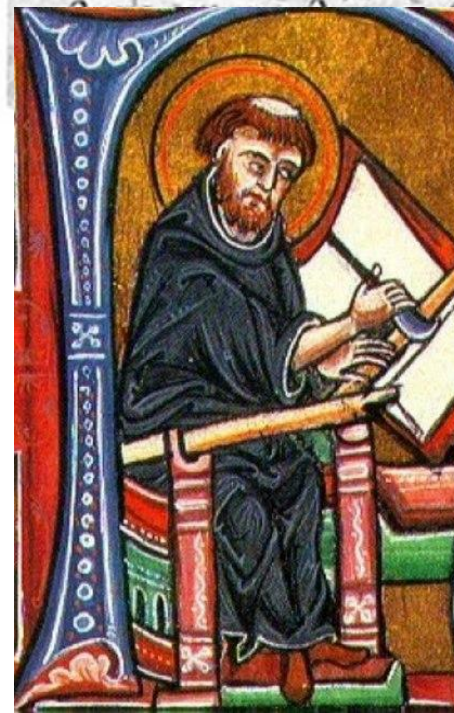

Конвенціональні джерела — джерела умовних позначень. Це, по-перше, усі системи умовних позначень графічними знаками, зокрема ноти, знаки математичної, хімічної, фізичної символіки; по-друге, зображально-схематичні графіки, електрокардіограми, осцилограми і т. ін.; по-третє, документи проектно-технічної документації на паперових, магнітних, електронних та інших носіях.

Словесні (вербальні) джерела — особливий тип джерел, який характеризується тим, що визначальною ознакою для них виступає слово в усній, письмовій чи іншій формі, яке фіксує мову людини. Носієм інформації словесних джерел є пам'ятки мови (лінгвістичні джерела), усної творчості (думи, перекази, міфи, інші фольклорні жанри), писемні нам'ятки (літописи, документи, листи, щоденники тощо). До словесних джерел відносять більшість різновидів фотодокументів, комп'ютерні тексти.

Зображальні джерела складають тип джерел, інформація в яких зафіксована у вигляді різноманітних зображень. Це — наскельні малюнки, орнаменти палеоліту, унікальні зображення на прикрасах скіфської доби, фрески і мозаїки київських храмів, мистецькі картини, скульптура середньовіччя і наступних епох, твори кіномистецтва, фотографії тощо. Дані зображальних джерел, так само як і речових, для їх осмислення й аналізу в історичному дослідженні мають бути виражені в описовій або кількісній формі, і лише в тих випадках, коли ці джерела використовуються як засіб ілюстрації описуваних подій і фактів, вони подаються у вигляді зображень.

Поведінкові джерела фіксують інформацію, що відображає поведінку, дії, вчинки людей, обряди, звичаї, ритуали, які сприймаються візуально або відтворюються художніми, поведінковими засобами (весілля, хрестини, похорони, свята врожаю, фестивалі, мітинги, церковні ритуали, спортивні заходи, демонстрації і т. ін.). Джерела цього типу можуть сприйматися істориком безпосередньо (шляхом спостереження, візуального сприйняття дійства, через перегляд кіно відеофільмів, ознайомлення з матеріалами етнографічних експедицій, періодичної преси). Поведінкові джерела можуть набувати мімічної форми, супроводжуватись музикою, співом, словесними текстами.

За змістом

Соціально економічні або господарські джерела

Політичні

Державно-правові

Релігійні

Культурологічні

УДОСТОВЕРЕНИЕ № 0701

Фамилия Гранк
Имя Михаило
Отчество Олеитрович

В том, что он согласно распоряжению Совета Министров УССР № 1491—Р от 3 октября 1964 года, изучил на курсах (самостоятельно) правила и сдал экзамены.

Имеет право управлять велосипедом.

Начальник АМК

Председатель

РК и РК ДОСААФ

Председ. комиссии

1965 г.

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЕ ПРАВИЛА
ДЛЯ ВЕЛОСИПЕДИСТОВ

1. Велосипедист должен иметь звонок, исправные тормоза, с наступлением темноты, кроме того, зажженный фонарь, спереди и красный сзади, а если требуется, в соответствии со статьей 126, то и номерный знак.

2. На улицах городов и автомобильных дорогах обучение езде на велосипеде запрещается.

3. Движение на велосипедах разрешается только в один ряд и на расстоянии не более 1 метра от тротуара или обочины. Кратковременный выезд за эти пределы допускается лишь для обгона или объезда с предварительной подачей сигнала поворота налево и соблюдением особой осторожности.

4. Езда на велосипедах запрещается по тротуарам, пешеходным дорожкам, садов, парков бульваров. Водителям велосипедов запрещается отпускать руль или цепляться за движущееся транспортное средство.

5. Запрещается перевозить на велосипеде:

bedevly.com.ua

а) предметы, которые могут мешать управлению либо выступать более чем на 0,5 м, по длине или ширине;

а) пассажиров не в коляске (кроме детей на велосипеде, оборудованном вторым сиденьем и подножками).

6. Поворот налево (разворот) водителям велосипедов разрешается лишь на перекрестках и только с той улицы по которой проезд автомобилей возможен не более чем в один ряд для одного направления (трамвайный путь считается как ряд движения). Для поворота с более широкой улицы, а также для разворота на перегонах водитель обязан сойти с велосипеда и вести его руками, соблюдая правила, установленные для пешеходов.

Поворот налево и разворот на перекрестках и перегонах автомобильных дорог запрещается.

УДОСТОВЕРЕНИЕ

на право управления

ВЕЛОСИПЕДОМ

Тип. Берегово, 1965 г. З. 455—80.000

bedevly.com.ua

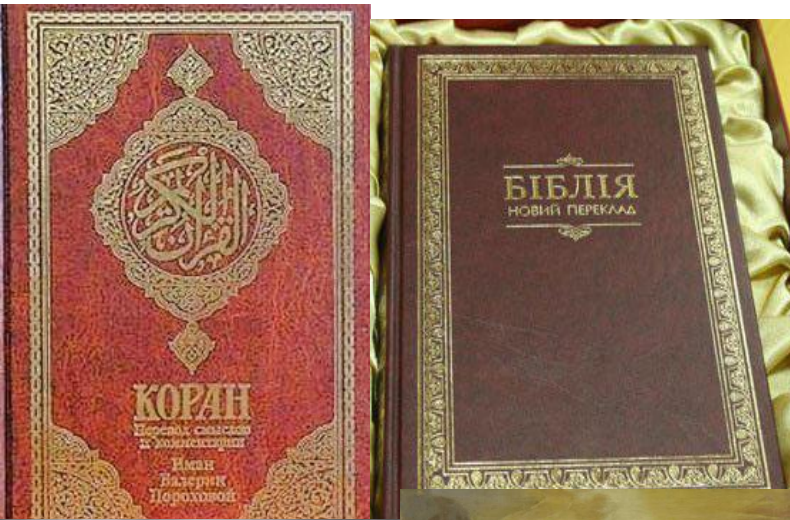
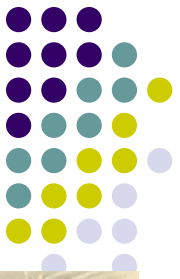

Політичні джерела – вид писемних джерел, що виникли в процесі діяльності різних державних громадян чи приватних установ, організацій, підприємств тощо. Мають діловий, офіційний характер, різний зміст, усталену форму й формуляр окремих зразків. Це законодавчі акти, організаційно-розпорядча документація установ, організацій, підприємств, звіти, ділове офіційне листування; акти, довідки, документи.

Культурологічні - пам'ятки, в яких знаходимо дані про характер і особливості побуту, культури, звичаїв того чи іншого народу.

Релігійні

За походженням

Особові

Основними видами таких джерел є спогади (мемуари), щоденники, приватне листування, життєписи, автобіографії, подорожні нотатки тощо. Цінність цих джерел зумовлюється особливостями їхнього походження, оскільки вони належать конкретному автору.

Колективні

Це історичні джерела створені певною групою людей, у яких зберігається важлива для дослідження інформація

За хронологічно географічною ознакою

Історичні епохи та
періоди

Регіони країни

За формою

Будівлі

Літописи

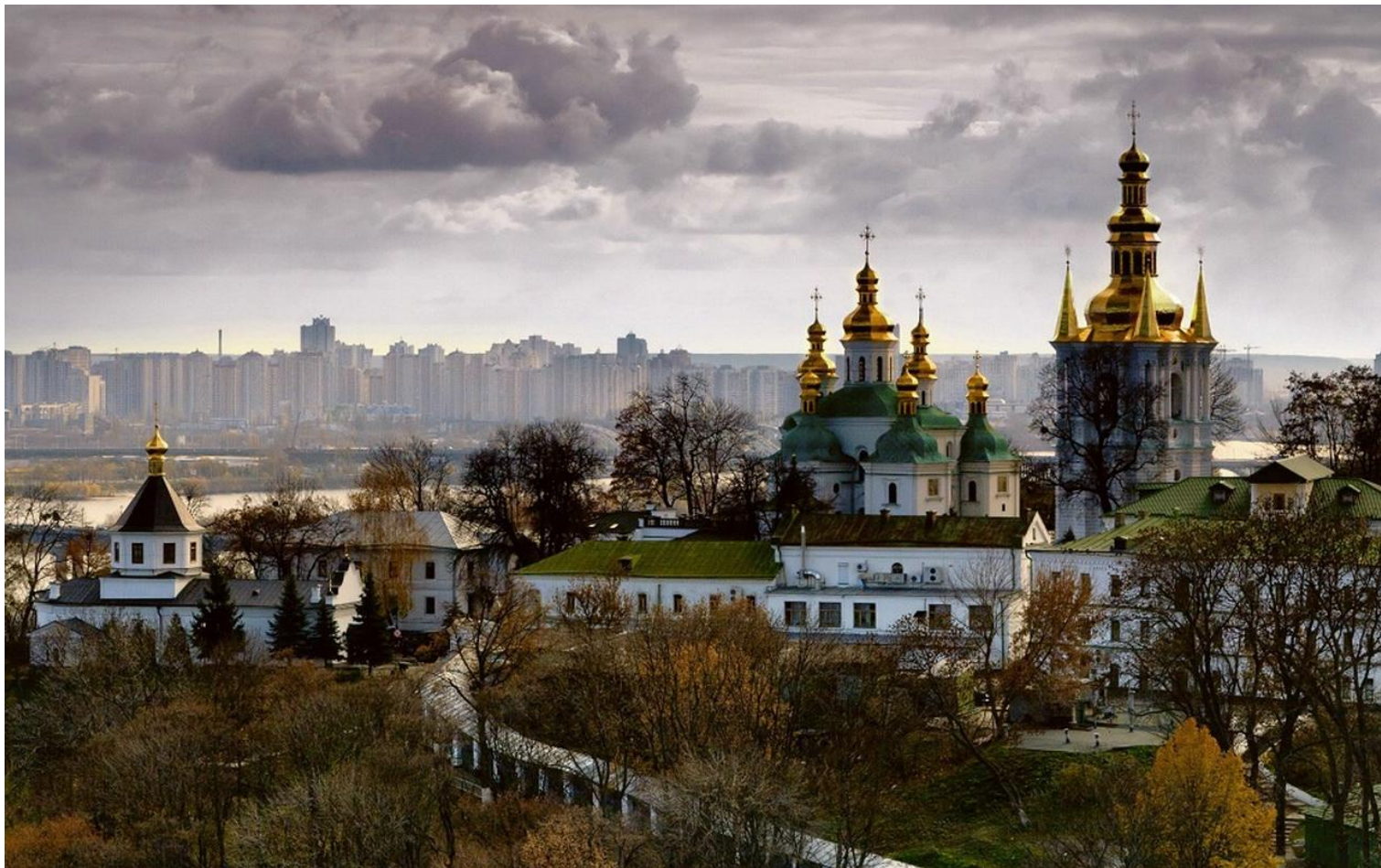

Картини

Кінофільми

Дякуємо за увагу!